

QUẢN LÝ HOẠT ĐỘNG GIÁO DỤC VĂN HÓA ỨNG XỬ CHO HỌC SINH Ở CÁC TRƯỜNG TIỂU HỌC PHƯỜNG TRƯỜNG VINH, TỈNH NGHỆ AN

Nguyễn Thị Quỳnh Anh¹, Vũ Thị Lan Hương²

¹Trường Đại học Vinh

²Trường Tiểu học Hưng Phúc, phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An

Email: anhntq@vinhuni.edu.vn

Tóm tắt: Bài báo phân tích thực trạng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An trên cơ sở khảo sát 118 đối tượng, gồm 20 cán bộ quản lý và 98 giáo viên tại 05 trường tiểu học. Kết quả cho thấy hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử và công tác quản lý đã được quan tâm triển khai, song hiệu quả chưa đồng đều giữa các khâu lập kế hoạch, tổ chức thực hiện, chỉ đạo, kiểm tra, giám sát và bảo đảm điều kiện. Những hạn chế nổi bật tập trung ở khả năng nhận diện biểu hiện văn hóa ứng xử của học sinh, cơ chế phối hợp giữa các lực lượng giáo dục, việc đánh giá theo tiêu chí cụ thể và nguồn lực tài chính hỗ trợ. Trên cơ sở đó, bài báo đề xuất 06 biện pháp quản lý và khảo nghiệm mức độ cần thiết, khả thi của các biện pháp. Kết quả cho thấy tất cả các biện pháp đều được đánh giá ở mức cao, trong đó biện pháp nâng cao nhận thức được xem là ưu tiên hàng đầu.

Từ khóa: văn hóa ứng xử; giáo dục văn hóa ứng xử; quản lý giáo dục; học sinh tiểu học; trường tiểu học.

MANAGEMENT OF BEHAVIORAL CULTURE EDUCATION ACTIVITIES FOR STUDENTS IN PRIMARY SCHOOLS IN TRUONG VINH WARD, NGHE AN PROVINCE

Abstract: This article analyzes the current situation of managing behavioral culture education activities for students in primary schools in Truong Vinh Ward, Nghe An Province, based on a survey of 118 participants, including 20 administrators and 98 teachers from five primary schools. The findings show that behavioral culture education and its management have received attention and have been implemented; however, their effectiveness remains uneven across planning, implementation, direction, inspection, supervision, and the provision of supporting conditions. The most prominent limitations lie in the ability to identify students' behavioral culture manifestations, the coordination mechanism among educational stakeholders, assessment based on specific criteria, and supporting financial resources. On that basis, the article proposes six management measures and examines their necessity and feasibility. The results indicate that all measures were rated highly, with awareness raising considered the top priority.

Keywords: behavioral culture; behavioral culture education; educational management; primary school students; primary schools.

Nhận bài: 11/03/2026

Phản biện: 09/04/2026

Duyệt đăng: 14/04/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Văn hóa ứng xử trong trường học là một thành tố cốt lõi của văn hóa nhà trường, tác động trực tiếp đến sự hình thành nhân cách, thói quen hành vi và chất lượng các mối quan hệ sư phạm. Ở cấp tiểu học, giáo dục văn hóa ứng xử có ý nghĩa đặc biệt vì đây là giai đoạn học sinh bắt đầu hình thành những chuẩn mực hành vi nền tảng, dễ tiếp thu nhưng cũng dễ chịu ảnh hưởng từ môi trường xung quanh. Vì vậy, giáo dục văn hóa ứng xử có vai trò quan trọng trong việc phát triển nhân cách, xây dựng môi trường học đường an toàn, thân thiện và phòng ngừa các hành vi lệch chuẩn trong nhà trường (Nguyễn Thị Ngọc Dung, 2019; Vũ Dũng và cộng sự, 2007).

Trong bối cảnh đổi mới giáo dục phổ thông hiện nay, việc xây dựng môi trường học đường an toàn, thân thiện và giàu tính nhân văn không thể tách rời việc tổ chức tốt hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử và quản lý hiệu quả hoạt động này.

Các văn bản quản lý nhà nước như Thông tư số 06/2019/TT-BGDĐT của Bộ Giáo dục và Đào tạo và Quyết định số 1299/QĐ-TTg của Thủ tướng Chính phủ đã xác lập khung định hướng quan trọng cho việc xây dựng quy tắc ứng xử và phát triển văn hóa học đường ở các cơ sở giáo dục (Bộ Giáo dục và Đào tạo, 2019; Thủ tướng Chính phủ, 2018).

Mặc dù đã có nhiều công trình bàn về văn hóa ứng xử học đường và giáo dục văn hóa ứng xử, song các nghiên cứu tiếp cận vấn đề dưới góc độ quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử ở trường tiểu học theo chức năng quản lý vẫn còn hạn chế, đặc biệt trong bối cảnh địa phương cụ thể. Tại phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An, chưa có nghiên cứu nào khảo sát một cách hệ thống thực trạng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh tiểu học và đề xuất các biện pháp quản lý phù hợp. Do đó, nghiên cứu này hướng tới phân tích thực trạng, chỉ ra những điểm

nghe trong quản lý và đề xuất các biện pháp có cơ sở thực tiễn nhằm nâng cao hiệu quả giáo dục văn hóa ứng xử trong nhà trường.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Tổng quan vấn đề nghiên cứu

2.1.1. Một số khái niệm nền tảng

Văn hóa ứng xử trong trường học được hiểu là hệ thống các giá trị, chuẩn mực, thái độ và hành vi ứng xử của các thành viên trong nhà trường, được biểu hiện trong các mối quan hệ giữa thầy với trò, giữa học sinh với học sinh, giữa nhà trường với gia đình và cộng đồng. Trong cách hiểu này, văn hóa ứng xử không chỉ phản ánh trình độ văn hóa của mỗi cá nhân mà còn góp phần tạo nên bản sắc và chất lượng của môi trường giáo dục. Nguyễn Đức Quang và Nguyễn Thị Ngọc Hà (2018) cho rằng văn hóa ứng xử học đường gắn trực tiếp với việc hình thành môi trường thuận lợi cho hoạt động dạy học và giáo dục; Nguyễn Thị Ngọc Dung (2019) cũng nhấn mạnh giáo dục văn hóa ứng xử ở trường tiểu học có ý nghĩa quan trọng trong việc xây dựng môi trường học đường an toàn, lành mạnh và thân thiện.

Quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử được xem xét theo tiếp cận chức năng quản lý, bao gồm: lập kế hoạch, tổ chức thực hiện, chỉ đạo, kiểm tra - giám sát và bảo đảm điều kiện thực hiện. Theo tiếp cận này, quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử không chỉ là quản lý từng hoạt động đơn lẻ mà là quản lý một quá trình giáo dục có mục tiêu, có tổ chức, có phản hồi và có điều chỉnh liên tục, nhằm hình thành ở học sinh nhận thức đúng, thái độ phù hợp và hành vi ứng xử văn minh trong môi trường học đường.

2.1.2. Cơ sở lý luận và khoảng trống nghiên cứu

Các nghiên cứu trong nước và ngoài nước đều cho thấy giáo dục văn hóa ứng xử có mối liên hệ chặt chẽ với chất lượng môi trường giáo dục và sự hình thành hành vi của học sinh. Ở góc độ giáo dục học, các tác giả trong nước khẳng định văn hóa ứng xử học đường là một thành tố quan trọng của văn hóa nhà trường, có ảnh hưởng trực tiếp đến nhân cách, thói quen hành vi và chất lượng các mối quan hệ sư phạm (Nguyễn Đức Quang & Nguyễn Thị Ngọc Hà, 2018; Nguyễn Thị Ngọc Dung, 2019; Vũ Dũng và cộng sự, 2007). Ở bình diện quốc tế, nhiều nghiên cứu gần đây cho thấy chất lượng môi trường học đường, đặc biệt là môi trường tâm lý - xã hội trong nhà trường, có ảnh hưởng đáng kể đến hành vi của học sinh. Một môi trường tích cực, với các quy tắc rõ ràng, mối quan

hệ tôn trọng và sự hỗ trợ nhất quán từ giáo viên, có thể góp phần giảm các hành vi lệch chuẩn và thúc đẩy các hành vi phù hợp ở học sinh (Đurišić, 2022; Zullig et al., 2010).

Từ góc độ quản lý giáo dục, hiệu quả của hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử phụ thuộc lớn vào việc tổ chức và điều hành hoạt động này theo một quy trình quản lý khoa học. Việc lập kế hoạch phù hợp, tổ chức thực hiện đồng bộ, chỉ đạo sát sao, kiểm tra - đánh giá thường xuyên và bảo đảm các điều kiện thực hiện là những yếu tố có ý nghĩa quyết định đối với chất lượng giáo dục văn hóa ứng xử. Mặc dù đã có nhiều nghiên cứu về văn hóa ứng xử học đường, giáo dục văn hóa ứng xử và môi trường giáo dục trong nhà trường, song phần lớn các công trình mới tập trung vào khía cạnh giáo dục hoặc xây dựng văn hóa nhà trường nói chung. Các nghiên cứu tiếp cận vấn đề dưới góc độ quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử theo chức năng quản lý ở bậc tiểu học và trong bối cảnh địa phương cụ thể vẫn còn hạn chế. Tại phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An, chưa có nghiên cứu nào khảo sát một cách hệ thống thực trạng và đề xuất biện pháp quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh tiểu học. Đây là khoảng trống nghiên cứu mà bài báo hướng tới bổ sung.

2.2. Phương pháp nghiên cứu

Nghiên cứu được thực hiện tại 05 trường tiểu học trên địa bàn phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An với 118 đối tượng khảo sát, gồm 20 cán bộ quản lý và 98 giáo viên. Nội dung khảo sát tập trung vào hai nhóm vấn đề chính: (i) thực trạng giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh và (ii) thực trạng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử trong nhà trường.

Các phương pháp nghiên cứu được sử dụng gồm: điều tra bằng bảng hỏi, phỏng vấn một số cán bộ quản lý và giáo viên, quan sát trực tiếp các hoạt động có liên quan đến tổ chức và quản lý giáo dục văn hóa ứng xử trong nhà trường, đồng thời sử dụng thống kê mô tả để xử lý dữ liệu. Mẫu khảo sát được lựa chọn theo phương pháp chọn mẫu thuận tiện kết hợp với bảo đảm tính đại diện tương đối giữa các trường trên địa bàn. Công cụ khảo sát được kiểm tra độ tin cậy thông qua hệ số Cronbach's Alpha, đạt ngưỡng chấp nhận được ($> 0,70$).

Dữ liệu khảo sát được xử lý theo thang đo Likert 4 mức và sử dụng điểm trung bình (Mean) để phân tích, so sánh các nội dung khảo sát, từ đó xác định những mặt đã thực hiện tốt, những

khâu còn hạn chế và làm cơ sở đề xuất biện pháp quản lý phù hợp. Điểm trung bình được phân loại như sau: từ 3,26 đến 4,00 là mức tốt/rất thường xuyên/rất quan trọng; từ 2,51 đến 3,25 là mức khá/thường xuyên/quan trọng; từ 1,76 đến 2,50 là mức trung bình/thỉnh thoảng/ít quan trọng; và từ 1,00 đến 1,75 là mức yếu/không bao giờ/không quan trọng.

2.3. Kết quả nghiên cứu và thảo luận

2.3.1. Thực trạng giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An

Kết quả khảo sát cho thấy giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh đã được quan tâm triển khai và đạt mức trung bình khá, song hiệu quả giữa các phương diện còn chưa đồng đều. Nhìn chung, các nhà trường có xu hướng chú trọng nhiều hơn đến việc xây dựng chuẩn mực ứng xử, tạo lập môi trường học đường an toàn, lành mạnh và tăng cường phối hợp giữa nhà trường với gia đình, xã hội. Điều này cho thấy hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử bước đầu đã được đặt trong mối liên hệ với môi trường giáo dục tổng thể, chứ không chỉ dừng ở các giờ học riêng lẻ.

Tuy nhiên, điểm hạn chế nổi bật là khả năng nhận diện đầy đủ các biểu hiện văn hóa ứng xử trong thực tiễn còn thấp hơn so với các nội dung khác. Nhà trường đã tương đối chú ý đến việc xây dựng chuẩn mực (3,43) và môi trường (3,22),

nhưng việc phát hiện, theo dõi và xử lý các biểu hiện ứng xử cụ thể của học sinh trong đời sống hằng ngày vẫn chưa thật sự sâu sát (2,57). Về cách thức triển khai, hoạt động giáo dục hiện vẫn dựa chủ yếu vào các phương pháp quen thuộc như giảng giải, giải thích (3,18), nêu gương (2,97) và xử lý tình huống (2,93); trong khi việc khai thác truyền thông và mạng xã hội còn hạn chế (2,75).

Ở phương diện kết quả, học sinh có chuyển biến rõ hơn về nhận thức các quy tắc ứng xử (2,89) và thái độ, tinh thần hợp tác (2,88), nhưng mức độ thể hiện qua hành vi cụ thể còn thấp hơn (2,72). Điều đó cho thấy quá trình giáo dục mới tác động khá tốt đến mặt nhận thức và thái độ, trong khi việc hình thành thói quen ứng xử bền vững vẫn là khâu khó. Kết quả này phù hợp với nhận định của Đurišić (2022) rằng bầu không khí học đường, quy tắc ứng xử rõ ràng và cơ chế phối hợp hiệu quả với phụ huynh có ý nghĩa quan trọng trong việc phòng ngừa các vấn đề hành vi của học sinh.

Từ kết quả trên có thể nhận định rằng giáo dục văn hóa ứng xử ở các trường tiểu học phường Trường Vinh đã có nền tảng triển khai tương đối rõ, nhưng vẫn thiếu chiều sâu ở khâu chuyển hóa từ nhận thức sang hành vi. Vì vậy, các nhà trường cần chú trọng hơn đến việc tổ chức các tình huống trải nghiệm thực tiễn, tăng cường theo dõi hành vi thường nhật của học sinh và xây dựng cơ chế phản hồi, nhắc nhở kịp thời để củng cố thói quen ứng xử tích cực.

Bảng 1. Kết quả đánh giá thực trạng giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh

Nội dung đánh giá	Điểm trung bình	Nhận xét
Nhận thức về các quy tắc và chuẩn mực ứng xử	2,89	Khá; cho thấy hoạt động tuyên truyền, hướng dẫn có tác dụng
Hành vi và ứng xử cụ thể	2,72	Thấp nhất; còn có khoảng cách giữa nhận thức và hành vi
Thái độ và tinh thần hợp tác	2,88	Tương đối tích cực; phù hợp với đặc trưng giáo dục tập thể ở tiểu học
Số giờ tham gia các hoạt động	2,85	Đã có tổ chức hoạt động nhưng cần tăng chiều sâu và tính trải nghiệm

2.3.2. Thực trạng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh, tỉnh Nghệ An

Kết quả khảo sát cho thấy công tác quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh được triển khai tương đối toàn diện theo các chức năng quản lý cơ bản, với mức đánh giá chung ở ngưỡng

khá, dao động từ 2,81 đến 3,14 điểm. Tuy nhiên, giữa các chức năng vẫn tồn tại sự chênh lệch nhất định, phản ánh tính chưa đồng đều trong hiệu quả quản lý.

Trong đó, kiểm tra, giám sát là chức năng được đánh giá cao nhất (3,14), cho thấy các trường đã bước đầu quan tâm đến việc theo dõi, đánh giá hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử. Tuy vậy, kết

quả này chủ yếu phản ánh mức độ có triển khai hoạt động, trong khi chất lượng kiểm tra chưa thật sự sâu sát; việc đánh giá còn mang tính định tính, thiếu tiêu chí cụ thể và chưa hình thành hệ thống công cụ đánh giá thống nhất.

Nội dung bảo đảm các điều kiện quản lý đạt 2,89 điểm; tổ chức thực hiện đạt 2,88 điểm; lập kế hoạch đạt 2,84 điểm; và chỉ đạo hoạt động được đánh giá thấp nhất với 2,81 điểm. Các hạn chế tập trung ở cơ chế phối hợp giữa các lực lượng, tính cụ thể của kế hoạch, mức độ hỗ trợ chuyên môn cho giáo viên và nguồn lực tài chính phục vụ hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử. Kết quả này tương đồng với các luận điểm của Zullig và cộng

sự (2010) và Đurišić (2022) khi nhấn mạnh rằng chất lượng môi trường học đường và hiệu quả tổ chức quản lý có liên hệ chặt chẽ với hành vi học sinh và tính bền vững của các can thiệp giáo dục.

Nhìn chung, công tác quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử ở các trường tiểu học phường Trường Vinh đã có nền tảng triển khai tương đối đầy đủ, song hiệu quả giữa các chức năng chưa cân bằng. Điều này cho thấy quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử hiện nay vẫn nghiêng về triển khai hơn là kiểm soát chất lượng và phát triển bền vững, đặt ra yêu cầu cần có các biện pháp quản lý đồng bộ và hiệu quả hơn trong thời gian tới.

Bảng 2. Tổng hợp kết quả đánh giá thực trạng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử

Nội dung quản lý	Điểm TB	Thứ bậc	Khái quát hạn chế
Lập kế hoạch	2,84	4	Đã tích hợp nội dung vào kế hoạch chung, nhưng còn thiếu cụ thể, nhất là ở khâu phổ biến và huy động các lực lượng tham gia
Tổ chức thực hiện	2,88	3	Đã chú trọng thành lập lực lượng triển khai và tổ chức hoạt động, song cơ chế phối hợp giữa các lực lượng còn thiếu chặt chẽ
Chỉ đạo hoạt động	2,81	5	Vai trò chỉ đạo của cán bộ quản lý đã được thể hiện, nhưng hiệu quả chưa cao; hỗ trợ chuyên môn và đánh giá theo tiêu chí cụ thể còn hạn chế
Kiểm tra, giám sát	3,14	1	Được quan tâm thực hiện thường xuyên hơn các nội dung khác, nhưng vẫn thiếu chiều sâu và chưa có công cụ đánh giá thống nhất
Bảo đảm các điều kiện quản lý	2,89	2	Các điều kiện cơ bản bước đầu được đáp ứng, song nguồn lực tài chính và điều kiện hỗ trợ chuyên biệt còn hạn chế
Trung bình chung	2,91		Công tác quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử được thực hiện ở mức khá, nhưng hiệu quả giữa các chức năng chưa đồng đều

2.4. Đề xuất biện pháp quản lý và khảo nghiệm mức độ cần thiết, khả thi

Trên cơ sở thực trạng, nghiên cứu đề xuất 06 biện pháp quản lý theo tiếp cận chức năng, gồm: (1) nâng cao nhận thức cho cán bộ quản lý, giáo viên và học sinh; (2) đổi mới việc lập kế hoạch giáo dục văn hóa ứng xử; (3) tổ chức hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử theo điều kiện nhà trường; (4) tăng cường chỉ đạo xây dựng văn hóa ứng xử phù

hợp văn hóa địa phương; (5) đổi mới kiểm tra, đánh giá hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử; và (6) thiết lập các điều kiện bảo đảm cho hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử. Các biện pháp có quan hệ hỗ trợ lẫn nhau, tương ứng với chu trình quản lý từ nhận thức - lập kế hoạch - tổ chức thực hiện - chỉ đạo - kiểm tra, giám sát - bảo đảm điều kiện.

Kết quả khảo nghiệm cho thấy cả 06 biện pháp đều được đánh giá ở mức cần thiết và khả thi khá

cao. Về tính cần thiết, biện pháp nâng cao nhận thức được xếp thứ nhất với điểm trung bình 3,53; tiếp theo là đổi mới việc lập kế hoạch (3,43), tăng cường chỉ đạo xây dựng văn hóa ứng xử phù hợp văn hóa địa phương (3,30), thiết lập điều kiện bảo đảm (3,27), đổi mới kiểm tra, đánh giá (3,22) và tổ chức hoạt động theo điều kiện nhà trường (3,10). Về tính khả thi, nâng cao nhận thức tiếp tục xếp thứ nhất với 3,43 điểm, tiếp theo là tổ chức hoạt động theo điều kiện nhà trường (3,30), đổi mới lập kế hoạch (3,20), thiết lập điều kiện bảo đảm (3,18), tăng cường chỉ đạo (3,11) và đổi mới kiểm tra, đánh giá (3,10).

Khi đối chiếu kết quả khảo nghiệm với thực trạng quản lý, có thể nhận thấy sự tương thích rõ giữa mức độ hạn chế trong thực tiễn và mức độ cần thiết của các biện pháp đề xuất. Những nội dung có điểm thấp trong thực trạng như chỉ đạo hoạt động (2,81) và lập kế hoạch (2,84) lại tương ứng với các biện pháp được đánh giá cần thiết cao như nâng cao nhận thức (3,53) và đổi mới lập kế hoạch (3,43). Mức độ cần thiết nhìn chung cao hơn mức độ khả thi ở hầu hết các biện pháp, phản ánh yêu cầu đổi mới đã được nhận thức rõ, nhưng việc triển khai trong thực tiễn vẫn chịu tác động bởi nhiều ràng buộc, nhất là năng lực quản lý, cơ chế phối hợp và điều kiện bảo đảm.

Kết quả khảo sát cho thấy tất cả các biện pháp đều được đánh giá ở mức khá cao trên cả hai phương diện cần thiết và khả thi với điểm trung bình đều trên 3,0. Nhìn chung, mức độ cần thiết của các biện pháp luôn cao hơn mức độ khả thi, phản ánh sự thống nhất cao về mặt nhận thức nhưng vẫn tồn tại những khó khăn nhất định trong quá trình triển khai thực tiễn.

Biện pháp nâng cao nhận thức được đánh giá cao nhất về cả mức độ cần thiết (3,53) và khả thi (3,43), cho thấy đây là yếu tố nền tảng, có tính quyết định đối với hiệu quả quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử. Ngược lại, đổi mới kiểm tra, đánh giá có điểm thấp hơn tương đối ở cả hai tiêu

chí, cho thấy đây là khâu khó đổi mới nhất vì đòi hỏi có tiêu chí, công cụ và cơ chế thực hiện thống nhất. Kết quả nghiên cứu cũng cho thấy sự chênh lệch giữa nhận thức và hành vi của học sinh, cũng như giữa mức độ cần thiết và khả thi của các biện pháp quản lý. Điều này củng cố nhận định rằng quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cần được tiếp cận theo hướng hệ thống và tích hợp, thay vì triển khai rời rạc từng khâu. Các biện pháp đề xuất có mối quan hệ chặt chẽ, bổ trợ lẫn nhau và hướng tới nâng cao hiệu quả quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử theo tiếp cận hệ thống.

III. KẾT LUẬN

Giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở các trường tiểu học phường Trường Vinh đã được triển khai với nhiều nỗ lực, song hiệu quả thực hiện và hiệu quả quản lý vẫn chưa đồng đều giữa các nội dung. Các nhà trường có ưu thế tương đối ở việc xây dựng chuẩn mực, tích hợp nội dung vào kế hoạch chung và duy trì các hoạt động giáo dục; tuy nhiên vẫn còn hạn chế ở khả năng nhận diện biểu hiện văn hóa ứng xử, cơ chế phối hợp giữa các lực lượng giáo dục, đánh giá theo tiêu chí cụ thể và bảo đảm nguồn lực thực hiện.

Trên cơ sở đó, bài báo đã phân tích 06 biện pháp quản lý trong mối liên hệ với thực trạng và kết quả khảo nghiệm. Các biện pháp đều được đánh giá cao về mức độ cần thiết và khả thi; trong đó, nâng cao nhận thức là biện pháp có mức ưu tiên cao nhất, còn đổi mới kiểm tra, đánh giá là biện pháp khó triển khai hơn nhưng không thể thiếu nếu muốn nâng cao chất lượng quản lý theo chiều sâu. Kết quả nghiên cứu cho thấy quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh tiểu học cần được tiếp cận như một nhiệm vụ quản lý nhà trường có tính hệ thống, liên tục và gắn với điều kiện cụ thể của địa phương.

Nghiên cứu góp phần bổ sung cơ sở thực tiễn và đề xuất hướng tiếp cận quản lý hoạt động giáo dục văn hóa ứng xử theo chức năng quản lý trong bối cảnh trường tiểu học.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2019). Thông tư số 06/2019/TT-BGDĐT ngày 12/4/2019 ban hành Quy tắc ứng xử trong cơ sở giáo dục mầm non, cơ sở giáo dục phổ thông và cơ sở giáo dục thường xuyên.
- Đurišić, M. (2022). School climate and student behavioral problems. *Journal of Education and Culture Studies*, 6(3), 34-43. <https://doi.org/10.22158/jecs.v6n3p34>
- Nguyễn Dục Quang, & Nguyễn Thị Ngọc Hà. (2018). Nghiên cứu về văn hóa ứng xử học đường và giáo dục văn hóa ứng xử học đường. *Tạp chí Khoa học Giáo dục Việt Nam*, 2, 13-17.
- Nguyễn Thị Ngọc Dung. (2019). Một số vấn đề lí luận về giáo dục văn hóa ứng xử cho học sinh ở trường tiểu học. *Tạp chí Giáo dục*, 462(2), 1-5.
- Thủ tướng Chính phủ. (2018). Quyết định số 1299/QĐ-TTg ngày 03/10/2018 phê duyệt Đề án xây dựng văn hóa ứng xử trong trường học giai đoạn 2018-2025.
- Vũ Dũng và cộng sự. (2007). Văn hóa ứng xử trong trường phổ thông. NXB Giáo dục.
- Zullig, K. J., Koopman, T. M., Patton, J. M., & Ubbes, V. A. (2010). School climate: Historical review, instrument development, and school assessment. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 28(2), 139-152. <https://doi.org/10.1177/0734282909344205>